

For saa vidt har altsaa Arbejdet i Udvalget været særdeles let, som der ikke var nogen principiel Uoverensstemmelse. Men det var i Virkeligheden første Gang, at et Lovforslag af denne Beskaffenhed kunde blive underkastet en virkelig Udvalgsbehandling her i Folketinget. Det har ganske vist tidligere foreligget for Folketinget og været henvist til et Udvalg, men paa et saadant Tidspunkt af Rigsdags-samlingen, at Arbejdet paa de ordinære Sager i Virkeligheden var afsluttet, og der har derfor ikke tidligere været Lejlighed til at underkaste det en egentlig Drøftelse i et Udvalg.

En saadan Drøftelse af det foreliggende Lovforslag er ingenlunde nogen let Sag; det er jo et meget specielt og meget indviklet Emne at sætte sig ind i. Udvalget har nu imidlertid arbejdet sig gennem Forslaget. Der stilles en Række Ændringsforslag, dels af hele Udvalget, dels af enkelte Medlemmer, og det kunde i dette Øjeblik se ud, som om der inden for Udvalget paa flere betydningsfulde Punkter var en ikke ringe Uenighed. Jeg antager dog, at det vil vise sig, naar denne Sag kommer til tredje og endelige Behandling her i Tinget, at flere af de Uenighedspunkter, som endnu fastholdes, ville være bortfaldne, thi denne Sag vil ganske sikkert mellem anden og tredje Behandling blive tagen op til fornyet Overvejelse. Men de forskellige Mindretal have ønsket — og med god Grund ønsket — en Lejlighed til at fremføre deres Argumenter for deres Ændringsforslag her i Salen, og denne faa de jo nu her ved anden Behandling.

Jeg skal efter disse indledende Bemærkninger tillade mig at gennemgaa de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget, og for hvilke jeg altsaa er Ordfører, idet jeg afventer den Begrundelse, som de forskellige Mindretals-Ordførere ville give af Mindretalsforslagene. Jeg skal søge at fatte mig i største Korthed og i al Almindelighed henvise til Betænkningen, hvor man fra Udvalgets Side har søgt at give en fyldestgørende Begrundelse af de opstillede Ændringsforslag.

Det første Ændringsforslag, som foreligger, gaar ud paa at foreskrive en noget kortere Frist for Indbetaling af Aktiekapitalen. Denne bør efter Udvalgets Mening ikke spredes over 15 Aar, thi den eneste Kontrol med Aktionærernes Soliditet i saadanne Selskaber er i Virkeligheden den, at man kræver Aktiekapitalen indbetalt inden for et rimeligt Tidsrum. Thi det er ganske umuligt for Forsikringsraadet at

føre nogen Kontrol med, om de, der tegne sig for et eller andet Aktiebeløb i et saadant Livsforsikringsforetagende, virkelig ogsaa ere i Stand til at indfri det Løfte, som de have givet, og naar man spreder Indbetalingen af hele Aktiebeløbet over et saa langt Tidsrum som 15 Aar, kan det ogsaa indtræffe, at de Folk, der tegne sig for en saadan Aktie, vel ere solvente paa det Tidspunkt, de tegne sig, men ulykkeligtvis i Løbet af 15 Aar ville kunne blive ude af Stand til at kunne indfri det Løfte om senere Rateindbetaling, som de have givet, ved at tegne sig for et større Aktiebeløb. Ifølge det oprindelige Regeringsforslag ligesom ifølge Kommissionsforslaget, der ligger til Grund for hele Sagen, var det Meningen, at Aktierne skulde indbetales straks. Landstinget indsatte den lange Frist af 15 Aar, men vi mene nu at have truffet en passende Mellemsvej ved at foreslaa 5 Aar, og Udvalget anbefaler indtrængende dette Forslag til det høje Tings Velvillie og Vedtagelse.

Ændringsforslaget under Nr. 2 vedrører den Garantikapital, der skal kræves af gensidige Livsforsikringsselskaber. Det er oprindeligt stillet af det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen), og han har haft megen Fornøjelse af at fremføre dette Forslag i Udvalget, idet det har faaet enstemmig Tilslutning i Udvalget, som er af den Mening, at dette Ændringsforslag er saa heldigt, at det baade yder større Sikkerhed for de forsikrede og en større Frihed for Selskaberne end Lovforslagets Bestemmelser. Det er jo baade at give i Pose og Sæk, og mere kan man man jo ikke forlange. Det ærede Medlem for Skive har sikkert haft en heldig Haand, da han fremførte dette Ændringsforslag, og jeg skal angaaende dets Begrundelse henvise til, hvad Udvalget under Nr. 2 har anført i Betænkningen, hvor der gives, tror jeg, en ganske fyldestgørende Begrundelse af Ændringsforslaget i dets Enkeltheder.

Under Nr. 3 komme vi til et Ændringsforslag, som er opstillet af et Mindretal, det ærede Medlem for Slagelse (Lange). Jeg skal foreløbig forbigaa det.

Under Nr. 4 komme vi til et Ændringsforslag, som vel nok kun er en redaktionel Ændring, men som ogsaa kan indeholde en Realitet. Vi mene, at Meningen med Forslaget udtrykkes bedre, naar Ordet „enten“ udgaa, og det vil sikkert det høje Ting ikke modsætte sig, naar Ministeren og Udvalget ere enige om, at dette Ord skal udgaa.

Under Nr. 5 er der foreslaaet en Æn-